

Ved den derefter foretagne Afstemning blev dette Forslag forkastet med 29 Stemmer imod 7.

Formanden: Behandlingen af Sagens Realitet, eller første Behandling, finder altsaa nu Sted.

Vardenfleth: Jeg tillod mig før at yttre, at jeg fandt Sagen temmelig klar, og at der egentlig kun havde fremstillet sig tre Spørgsmaal for mig, som heller ikke synes mig at frembyde særdeles Banfeligheder. Det første Spørgsmaal er, om en saadan Daareanstalt som den, der nu fra Regjeringens Side er foreslaaet, skal bygges, og Nødvendigheden heraf troer jeg er saa almindeligt anerkjendt i hele Landet, at der ikke lettelig derom kan reise sig to Meninger. Men, naar dette første Spørgsmaal er afgjort, at en saadan Anstalt maa opføres for Zstifterne, ligesaaavel som der nu er opført en for Jylland, saa frembyder det Spørgsmaal sig: hvorledes skulle Beføstningerne dertil erholdes? Og jeg troer heller ikke, at dette Spørgsmaal kan være synderligt tvivlsomt, idet Statskassen nemlig kommer til at forskyde dem, medens de Provindser, til hvis Fordeel den bygges, komme til at erstatte Statskassen det forskudte Udlæg. Det tredje Spørgsmaal, der reiser sig, angaaer, hvorledes disse Udgifter skulle repareres paa Provindserne, og det er maaffee det eneste, der kan give Anledning til nogen Tvivl, nemlig, om den Maade, som i Regjeringsudkastet er foreslaaet, kan ansees for at være den rette. Jeg har imidlertid ved at gennemgaae Sagen ikke fundet nogen Anledning til at andrage paa nogen Forandring i den Maade, som saaledes er foreslaaet. Jeg seer vel, at der derimod kan reises enkelte Indvendinger; men, Alt vel overveiet, troer jeg dog, at det bliver den retteste Maade, da den er ganske i Analogie med, hvad der er iagttaget med Hensyn til den jydsk Daareanstalt. Det havde tidligere været et levende Duffe hos mig, at denne Anstalt, som saaledes

paatænkes opført, kunde tilligemed den jydsk Anstalt overgaae til Statsanstalter og ikke længere behandles som provindstille. Derved vilde hele Bestyrelsens Maskineri, om jeg saa maa udtrykke mig, være blevet betydeligt lettere. Alle de Udgifter, som medgik til disse Daareanstalter, vilde da være at foreslaae i det sædvanlige Finanteforslag, og de Indtægter, som kom fra Patienterne, vilde da blive beregnede som Indtægter for den fælles Udgiftskasse. Men jeg kan ogsaa fuldtvel finde, at det høitærede Ministerium har seet uovervindelige Hindringer træde sig imøde i denne Retning; thi, saalænge den bidstruygaardsk Anstalt maa blive udenfor disse Statsanstalter, vilde Kjøbenhavn komme til at prægraveres, dersom Kjøbenhavn skulde bidrage til Udgifterne til Daareanstalterne, medens den selv vedligeholdte den bidstruygaardsk Anstalt som sin egen communale Indretning. Det kommer kun an paa, om man, naar alle disse Anstalter ere fuldførte og i Virksomhed, ikke vilde kunne komme til en Overenskomst med Kjøbenhavns Commune om en Aversjonalsum for de Udgifter, den har til sin egen Daareanstalt, hvorved da forhaabentlig det Diemed, jeg nys har henpeget paa, kunde opnaaes. Men det vil vist være umuligt at komme til et saadant Arrangement, saalænge Sagen ikke er fremrykket paa et videre Standpunkt end nu for Tiden, og jeg tillader mig derfor at anbefale det nærværende Lovforslag som særdeles paastrængende og efter min Formening meget hensigtsmæssigt affattet.

Rettelser.

Nr. 1, Sp. 7, Lin. 16 f. n. „Tilfaldet“ læs: „tilfældigt“.